

sætte Behandlingen af det Spørgsmaal, der her foreligger, indtil der kommer Spørgsmaal frem angaaende Ordningen af Krigsministeriet, hvilket jo selvfølgelig kun kunde komme fra Administrationen, maa jeg dertil svare Nei. Men der er jo Intet i Veien for, at man, dersom man kommer til Erkjendelse af det Princip, som ligger til Grund for Forslaget, nemlig en Udskillelse af Intendanturkorpsen fra Krigsministeriet, ikke er heldig, ikke ved Ordningen af dette Forhold modarbejder det Princip, man anser for rigtig. Jeg tror, at det meget godt er muligt, at Princippet kan komme frem, og at der kan blive taget behørigt Notits af det ved Behandlingen af den foreliggende Lov, og det er saa langt fra mig at ønske, at dette Lovforslags Behandling skulde skydes ud, at jeg tværtimod nærer et meget levende Ønske om og anerkjender Nødvendigheden af, at dette Lovforslag, efter at Hærloven i den nye Stikelse er vedtagen, hurtigt mulig bliver tagen under Behandling og løst paa en saadan Maade, at det er istand til at give tilfredsstillende og gode Personelkræfter til at løse de Opgaver, som bydes dem i en Fremtid, som Ingen af os veed, om den er fjern eller nær. Jeg antager, at dette Lovforslag vil blive underkastet en Behandling i et Udvalg, og jeg vil haabe efter mine Udtalelser her, at dette Udvalg vil søge at fremme det saa hurtigt, som Omstændighederne paa nogen Maade gjøre det muligt.

Bale: Den Tanke, der ligger til Grund for dette Forslag, nemlig at udskille Intendanturen som et særskilt Korps i Hæren, vil jeg tillade mig at søge bragt paa Bane paa et andet Forhold i Hæren, og den høitærede Formand tillader maaske nok, at jeg blot med et Par Ord omtaler denne Tanke. Ved Hæren er der en hel Del Haandværkere og Mechanikere, Bøssmagere, Sabelmagere, Skomagere osv. Og Spørgsmaalet er nu, om der ikke efter den nye Hærlov er Opfordring til at tage under Overvejelse, om ikke disse paa samme Maade kunne samles i et Korps for sig, og om ikke Avancementet indenfor et saadant Korps kunde ske paa en anden Maade, end det nu sker. Thi ligesom den ærede sidste Laler fandt, at det var uheldigt, at der var to Grader indenfor Intendanturen, saaledes finder jeg det meget uheldigt for Hæren og ikke stemmende med Tidens Aand, at disse forskjellige Haandværkere indtage blot efter deres Haandværk en forskjellig Stilling i Hæren.

Krigsministeren (Rauffmann): Naagtet jeg i det Hele taget har Grund til være fornøjet med de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Røstbenhansns 3die Valgtreds (Overmoes), er der dog enkelte af hans Bemærkninger, som jeg finder Anledning til noget nærmere at belyste. Hans Stilling med Hensyn til Forslaget, hvad det angaar, at den civil-militære Organisation af

Forplejningskorpsen nu skulde blive afløst af en rent militær Institution, Intendanturkorpsen, var jo i det Hele taget temmelig indifferent, og han syntes kun, efter hvad jeg kunde opfatte, dog nærmest at ønske, at man hellere havde beholdt den tidligere Ordning. Jeg skal dertil bemærke, at de fleste Intendanturkorps ved de forskjellige Hære ere ordnede paa den Maade, som nu her bliver foreslaaet. Det vil saaledes findes, at i Holland er Organisationen meget beslagtet med den her foreslaaede, og at Organisationen i Frankrig og Italien ligeledes har endel tilfælles med den, skjøndt der i enkelte Retninger finder nogen Afvigelse Sted. En militær Organisation er iøvrigt den mest almindelige, og jeg tror, at det kun kan have en heldig Virkning, naar man søger mere og mere at knytte Intendanturens Administration sammen med Kommandovæsenet. Jeg tror ogsaa, at alle Bestræbelser, der gaa ud paa at frembringe et saadant Resultat, at Medlemmerne af Intendanturkorpsen omtrent have faaet den samme Forbuddelse som Hærens Officerer, maa anses for heldige, thi Samlivet paa Officersstolen vil jo unegtelig kun kunne have en gavnlig Indflydelse paa det kammeratlige Forhold og paa den gjensidige lettere Forstaelse, og altsaa vil deres Virksomhed i enhver Henseende bringe bedre Frugter, end naar de Vedkommende som nu ere fremgaaede fra forskjellige Sider. Det ærede Medlem fremhævede vel, at Forholdet jo nu var overordentlig godt, og at det slet ikke havde nogen Indflydelse, hvorvidt vedkommende Embedsmand i Forplejningskorpsen var Officer eller ikke, Hænen kunde derfor gaa og gif derfor ogsaa lige usforstyrret og tilfredsstillende. Jeg maa dertil bemærke, at den ærede Laler vistnok bemædt nærmest kun havde Regnskabsførerne for Die, og enkelte Sætninger, han ansøgte, syntes ogsaa at tale derfor. I det Hele er der Grund til at antage, at Folk ved at omtale Intendanturpersonalet bestandig kun tænke paa den ene Del af disse Embedsmand nemlig de egentlige Regnskabsførere. Det er ganske sikkert, at Forholdet der let kan blive godt, navnlig fordi det er dem, der raade for Klassen, eller dog paa en eller anden Maade kunne vise Officererne og deres Kammerater nogen Tjeneste; men jeg tror, at Forholdet ikke er fuldt saa godt med Hensyn til de Embedsmand, der varetage den høiere Administration. Der kan der meget vel optaa Rivninger, og i det Hele kan Forholdet mellem Kommandovæsenet og den høiere Administration undertiden blive vanskeligt. For at det kan gaa lettere her, er det ønskeligt, at de Alle sammen føle sig som Kammerater og i tjenstlig Henseende omtrent ere ligestillede. — Det ærede Medlem havde dernæst endel at udsætte paa Organisationen, der ligesom skabte tvende forskjellige Grupper af Officerer, en Foranstaltning, ligesom hvilken han nærede stor Betænkelighed. Han sagde, at man ligesom skabte tvende Raster,